Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Vitalii Ciumac)
Dosarul nr. 2rc-122/25
(2-25031704-02-2rc-16062025)

D E C I Z I E

2 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Societatea Comercială ”FRAȚII VAIPAN” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială ”FRAȚII VAIPAN” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”V&V EXIM GROUP” privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 6 martie 2025, Societatea Comercială ”FRAȚII VAIPAN” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare SC”FRAȚII VAIPAN”SRL*), reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”V&V EXIM GROUP” (*în continuare SRL”V&V EXIM GROUP”*) privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 31 mai 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, solicitând admiterea

cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, încheierea instanței de fond nu este motivată, instanța s-a limitat la descrierea normelor materiale ce reglementează asigurarea acţiunii. Iar singura motivaţie a instanţei este doar că: ”aplicarea măsurilor asiguratorii se face necesară în scopul excluderii unui prejudiciu material mare” mai mult ca atât reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor asiguratorii în limita datoriei.

Afirmă că, în conținutul cererii de asigurare a acţiunii a fost reținut că, din informația prezentată de către portalul național al instanţelor de judecată, este cert că SRL”V&V EXIM GROUP” a fost acționat de mai multe ori în instanţa de judecată cu privire la încasarea datoriilor, ceea ce caracterizează negativ debitorul din punct de vedere a capacității de plată şi a onorării obligațiilor sale pecuniare.

Relevă că, acţiunile pârâtului au dus la încălcarea abuzivă a obligațiilor sale de plată, acesta s-a folosit cu rea-credință de drepturile sale prin ce a prejudiciat intenționat reclamantul, mai mult de cât atât acţiunile acestuia duc la formarea unei practici vicioase în relațiile comerciale. Nu în ultimul rând au fost expediate somațiile de plată, dar care intenționat nu au fost recepționate de către pârât, acesta ignorând intențiile reclamantului.

Susține că, eschivarea pârâtului de la executarea obligaţiei, imposibilitatea dobândirii unor garanții reale/personale pentru stingerea obligaţiei de plată, reprezintă în cazul dat circumstanțe obiective şi concrete, care impun aplicarea sechestrului pe bunurile pârâților în vederea asigurării unui echilibru între interesele patrimoniale ale părților în raporturile comerciale. De asemenea, din motiv că a trecut o perioadă îndelungată din momentul de când pârâtul trebuia să achite datoria reclamantului, acesta afectează interesele economice a reclamantului, ultimul fiind privat pe o perioadă îndelungată de dreptul utilizării propriilor mijloace băneşti. Astfel, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, reclamantul va fi în imposibilitate pe altă cale legală de a-şi asigura/conserva creanțele sale certe şi exigibile.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 16 iunie 2025.
7. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 18 iunie 2025, nu s-a dat curs cererii

de recurs depusă de recurenta SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru. S-a comunicat recurentei SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 7 zile calendaristice calculat din momentul comunicării prezentei încheieri. S-a explicat recurentei SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, că în caz dacă nu va lichida neajunsul indicat, cererea de recurs va fi restituită.

8. La 2 iulie 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, a prezentat dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen neajunsurile cererii de recurs, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Centru din 18 iunie 2025 prin care nu s-a dat curs cererii de recurs, a fost recepționată la 30 iunie 2025, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.
9. Recursul în cauză a fost numit pentru 2 martie 2026, ora 09:00 cu înștiințarea participanților la proces.
10. Intimata SRL”V&V EXIM GROUP”, deși a fost informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

11. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
12. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
13. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
14. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
15. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
16. Conform prevederilor art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi

aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, la dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică mutatis mutandis prevederile art.11^1 alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.

17. Conform prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
18. Conform prevederilor art. 177 din Codul de procedură civilă, cu privire la cuprinsul şi modul de soluționare a cererii de asigurare a acţiunii:

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2^1) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

19. Instanţa de recurs reține faptul că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
20. Colegiul menționează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie

ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.

21. Colegiul remarcă că, din materialele cauzei rezultă că la 6 martie 2025, SC"FRAȚII VAIPAN"SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL"V&V EXIM GROUP" privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
22. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.
23. Colegiul subliniază că, instanța de fond corect a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea recurentei-reclamante privind asigurarea acțiunii.
24. Colegiul reține că reclamanta a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a confirma necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii solicitate prin înscrisuri corespunzătoare, astfel încât **nu este satisfăcută cerința privind justificarea aplicării măsurilor solicitate**, or, scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.
25. Concomitent, Colegiul remarcă, că în speță, neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii nu poate influența și nu poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acţiunii.
26. Instanţa de recurs remarcă, că demersul de aplicare a măsurilor asiguratorii temeinic a fost respins și din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare, în forma solicitată, nu ar putea avea careva consecințe, care ar produce dificultăți în executarea eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii şi nu are cum afecta eficacitatea actului de justiție.
27. În mod distinct Colegiul respinge, ca fiind declarative, afirmațiile recurentei despre aceia că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legislației civile aplicabile, or, la acest capitol se va reține că cadrul legal just a fost aplicat speței și interpretat adecvat, în concordanță cu textul și spiritului legii.
28. În plus, este necesar de relatat faptul că obiectul acțiunii și valoarea lui, așa cum a fost formulat în cererea de chemare în judecată, nu este unul incontestabil și cert, or, temeinicia acțiunii urmează a fi soluționată la etapa cercetării judecătorești, la etapa examinării cererii de aplicare a măsurii de asigurare judecătorul examinează care sunt circumstanțele care ar putea

condiționa imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere, condiții ce urmează a fi probate de reclamant corespunzător prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

29. Concomitent, instanța de recurs menționează că, recurenta contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
30. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
31. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
32. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei și reprezentantului său.
33. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta SC”FRAȚII VAIPAN”SRL, reprezentată de avocatul Dorian Pînzaru, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan